

Не менш важливу роль відіграє друга частина процесу адаптації – визначення студентом власних цілей діяльності, пріоритетів, і перетворення соціального середовища відповідно до них. Саме на цьому етапі запускається процес поступового самовизначення студента щодо власних цілей, він виробляє стійку лінію поведінки, свої пріоритети, поступово починає брати участь в суспільному житті ВНЗ. Яким би не був вибір студента, головне з боку викладачів і кураторів – допомогти студенту в пошуках відповіді на питання: «яка мета його перебування у вищій школі?». І якщо студент дійсно самостійно визначився щодо своєї мети і прагне до професійної підготовки, то все, що потрібно з боку викладача – керувати ним і направляти його цим шляхом.

В цілому процес адаптації студентів у вищій школі досить складний за своєю суттю, але головним завданням викладачів і кураторів є прискорення переходу студентів і навчальної групи від першої стадії адаптації, тобто від засвоєння вимог і норм вищої школи, до другої, «творчої» стадії: самовизначення першокурсником щодо своїх цілей, вироблення пріоритетів і лінії поведінки, взаємодії з навколишнім соціальним середовищем, участь у суспільному житті вищого навчального закладу.

Помагайбо Г. В.

*Житлово-комунальний коледж Харківського національного університету
міського господарства імені О. М. Бекетова*

СТУДЕНТСЬКЕ САМОВРЯДУВАННЯ – НЕВІД’ЄМНА СКЛАДОВА СУЧАСНОГО НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

На сучасному етапі розвитку суспільства прогрес людства визначається соціальною активністю особистості. Практика і досвід довели, що студентське середовище є унікальним молодіжним соціумом, в якому зосереджено потужний творчий та інтелектуальний потенціал, прагнення до самоствердження та самореалізації особистостей.

Невід’ємною частиною студентського середовища є студентське самоврядування, що втілює конкретну реалізацію громадських прав студента, формування почуття відповідальності, вміння вирішувати соціальні, економічні та культурно-освітні проблеми, а відтак є дієвим засобом виховання соціальної спрямованості особистості.

Студентське самоврядування розглядається як важливий чинник у реалізації державної молодіжної політики, як засіб формування лідерських якостей особистості студента, як засіб професійного становлення особистості фахівця. Основна мета самоврядування – виховання соціально-цінних якостей, спроможних формувати активну життєву позицію студентства, готувати його до дієвої участі в демократичному управлінні суспільством.

Студентське самоврядування здійснюється на рівні студентської групи та в цілому по коледжу. Студенти, які входять до складу Ради коледжу, розподілені за секторами: навчально-науковий, побутовий, культурно-масовий,

сектор соціологічних досліджень, інформаційний сектор та сектор з питань здоров'я та спорту.

Окремим вектором можна вважати діяльність органів самоврядування у гуртожитках коледжу: житлово-побутова комісія, культурно-масова комісія та редакційна колегія. Кожний сектор та комісія мають свої обов'язки.

Вихованню соціальної спрямованості сприяє систематична робота з профілактики негативних явищ серед студентів. Чергові викладачі допомагають мешканцям гуртожитків вирішувати питання підготовки до занять, організувати студентів у побутовому напрямі, проводять лекції, надають поради щодо кращої організації свого часу.

Позитивному ставленню до соціального життя у коледжі, підвищенню інтересу та соціальної активності студентів сприяють різноманітні конкурси. Важливу роль у сформованості гармонійної єдності особистісно й суспільно значущих мотивів освітньо-виховної діяльності студентської молоді відіграють планування та проведення виховних заходів, сприяння та участь у розвитку художньої самодіяльності й роботі спортивних секцій, контроль за самопідготовкою студентів до знань, популяризація здорового способу життя, організація та проведення зустрічей, конференцій, круглих столів.

Для формування у студентів соціально-значущих якостей у коледжі запроваджена система планування виховної роботи. Процес виховання упорядкований через координованість дій ланки «керівник групи – студент – батьки». Саме це дозволяє забезпечити індивідуальний підхід до студентів.

Виховна робота проводиться згідно з планом, який розроблений на підставі вимог чинного законодавства та забезпечує реалізацію духовності, захисту моралі та формування здорового способу життя. Систему планування виховної роботи складають: плани виховної роботи коледжу, роботи керівників груп, Ради керівників груп, завідувачів відділень, роботи у гуртожитках.

Попова О. А.

*Харківський національний університет
міського господарства імені О. М. Бекетова*

ПРИНЦИПИ ВИХОВАННЯ СТУДЕНТІВ У ВИЩОМУ НАВЧАЛЬНОМУ ЗАКЛАДІ

Завдання виховання у вищому навчальному закладі реалізуються у процесі навчання і в цілеспрямованому впливі на студентів у позанавчальний час, тобто в процесі виховання.

Процес виховання – система виховних заходів, спрямованих на формування всебічно і гармонійно розвиненої особистості.

Специфіка цього процесу полягає насамперед у тому, що він є безперервним, тривалим у часі, оскільки людина виховується впродовж усього життя. Будучи спрямованим на формування всебічно розвиненої особистості, він передбачає використання різноманітних форм, методів, прийомів і засобів